

שאלא מללא רשותים אין הצדיקים נכרים. דבר אחר הרעה בשושנים - המנהיג עולמו בשיש שנים, והשביעית שבעת לה. דבר אחר בשושנים - באותם שש שנים בתורה.

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין. רבי חייא פמח ואמר, (טהילים כט) מזמור לזרד ה' רעי לא אחסר. כלומר, ה' רעי - ה' הרועה שלי. מה הרועה מנהיג את הצאן, ומוליכם למראה טוב, למראעה שמן, במקום נחלי מים, מישר הליכתן באדרק ובמשפט - אף הקדוש ברוך הוא, כתוב בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות יהלני נפשי ישובב.

אמיר רבי יוסף, דרכ' קרוועה לנווג באדרק את צאננו, להרחקם מן הנזול, להנ Higgins במשור, והשבט בידיו שלא יטו ימין ושמאל. אף הקדוש ברוך הוא, הוא רועה את ישראל להנ Higgins במשור, ובכל עת השבט בידו שלא יטו ימין ושמאל.

דבר אחר ומשה היה רעה - אמר רבי יוסף, תדע לך, שביל זמן שהרואה חכם לנחל את צאננו, הוא מוכן לקבל על מלכות שמים. אם קרוועה שוטה, עליו נקרוא (משל כט) פקודה לכסיל ממנה.

אמיר רבי יהודה, משה חכם היה, ובקי לנווג את צאננו. בא וראה מדוד, שנאמר (שמואל-א ט) והגנה רעה בצאן. למלך שדור חכם גדול היה, והיה רועה צאננו בדין וכשורה, לפיקח עשושו. לפיקח, עשושו הקדוש ברוך הוא מלך על כל ישראל. ולמה צאן ולא בקר. אמר רבי יהודה, ישראלי נקרים צאן, שנאמר (יזוקאל ל) ואtan צאני צאן מרעיתי אדם אתם. כתיב,

הצדיקים ניברים, מתוך שיש רשותים, לא מללא רשותים אין הצדיקים ניברים. דבר אחר הרועה בשושנים, המנהיג עולמו בשיש שנים, והשביעית שבעת לה. דבר אחר בשושנים, באותם שש שנים בתורה.

ומשה היה רועה את צאן יתרו חותנו כהן מדין. רבי חייא פמח ואמר, (טהילים כט) מזמור לזרד יי' רועי לא אחסר. כלומר, יי' רועי: יי' הרועה שלי. מה הרועה מנהיג את הצאן, ומוליכם למראעה טוב, למראעה שמן, במקום נחלי מים, מישר הליכתן באדרק ובמשפט. אף הקדוש ברוך הוא, כתיב בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות יהלני נפשי ישובב.

אמיר רבי יוסף, דרכ' קרוועה, לנוהג באדרק את צאננו, להרחקם מן הנזול, להנ Higgins במשור, והשבט בידיו שלא יטו ימין ושמאל. אף הקדוש ברוך הוא, הוא רועה את ישראל להנ Higgins במשור, ובכל עת השבט בידו שלא יטו ימין ושמאל.

דבר אחר ומשה היה רועה, אמר רבי יוסף, תדע לך, שביל זמן שהרואה חכם לנחל את צאננו, הוא מוכן לקבל על מלכות שמים. ואם קרוועה שוטה, עליו נקרוא (משל כט) פקודה לכסיל ממנה.

אמיר רבי יהודה, משה חכם היה, ובקי לנווג את צאננו. בא וראה מדוד, שנאמר (שמואל-א ט) והגנה רועה בצאן. למלך שדור (דף כט ע"א) חכם גדול היה, והיה רועה צאננו בדין ובשורה. לפיקח, עשושו הקדוש ברוך הוא מלך על כל ישראל. ולמה צאן ולא בקר. אמר רבי יהודה, ישראלי נקרים צאן. שנאמר (יזוקאל ל"ד) ואtan צאני צאן מרעיתי אדם אתם. כתיב,

אףם. וככתוב בחצאן קדשים בחצאן ירושלים.

מה חצאן, בשכילים זוכה לחיי המזבח, בשבילים זוכה לחיי העולם הבא - אך המנהיג העולם לישראלי פ דין וכשורה, בשבילים זוכה לחיי העולם הבא. ועוד, הרועה את חצאן, בשחצאן يولדות, הרועה נוטל אותם טלאים בחיקון, כדי שלא ילווי ויגעוו, ומוליכם אחריהם אמרותם ומרוחם עליהם - אך המנהיג לישראלי אף רוחם להנחים ברוחמים, ולא באכזריות. וכן אמר משה, כי תאמר אליו, שאהו בחיקיך וגגו.

מה הרועה את חצאן, בשחוא רועה טוב, מציל רועה טוב, מציל את חצאן מן הזאבים ומן האריות - אך המנהיג לישראלי, אם הוא טוב, מציל מן הטוב, מצילים מן העכו"ם, ומדין של מטה, של מטה, ומדין של מעלה, ומדריכן לחיי העולם הבא. אך משה, רועה נאמן היה, וראה הקדוש ברוך הוא, לרידין ממש, שהיה רועה את יישראל באותו החצאן לכשדים פֶּה הראוי להם, והנוקבות בחצאן הראוי להם.

ולפיכך כתוב ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו, ולא שלו, שאמר רבי יוסי, וכי מי שנותן את צפורה בתו למשה, לא נתן לו צאן ובקר? והלא יתרו עשריך היה? אלא משה לא היה רועה את צאן, כדי שלא יאמרו: בשכיל שהיה צאננו עמו, היה רועה אותו בטוב. ולכן כתוב את צאן יתרו חתנו, ולא את שלו. הנה מדין - רבי פנחחים אמר, אף על שעה עמו חסיד, היה רועה צאננו בדין שהיה עובד כוכבים ומצלות, וכשורה, במרעה טוב שמן ודקון.

(יזוקאל ל"ט) בצאן קדשים בצאן ירושלים. מה חצאן, בשיקרבו על המזבח, בשבילים זוכה לחיי העולם הבא. אך המנהיג העולם לישראלי בחיקון, ועוד, הרועה את חצאן, בשחצאן يولדות, הרועה נוטל אותם טלאים בחיקון, כדי שלא ילאו ויגעוו, ומוליכם אחריהם אמרותם, ומרוחם עליהם. אך המנהיג לישראלי, צריך להנחים ברוחמים, ולא באכזריות. וכן אמר משה, (במדבר י"א) כי תאמר אליו, שאהו בחיקיך ומה הרועה את חצאן, בשהוא רועה טוב, מציל את חצאן מן הזאים, ומן האריות. אך המנהיג לישראלי, אם הוא טוב, מציל מן העבודת כוכבים ומצלות, ומדין של מטה, ומדין של מעלה, ומדריכן לחיי העולם הבא. אך משה, רועה נאמן היה, וראה הקדוש ברוך הוא, שפדי החצאן לרעות את יישראל, בחכמים, החין ממש, שהיה רועה את חצאן, לכשדים, בחיקיך הראווי להן.

ולפיכך כתיב, ומשה היה רועה את צאן יתרו חותנו, ולא שלו, דאמר רבי יוסי, וכי מי שנותן את צפורה בתו למשה, לא נתן לו צאן ובקר, והלא יתרו עשריך היה. אלא משה לא היה רועה את צאן, כדי שלא יאמרו בשכיל שהיה צאננו עמו, היה רועה אותו בטוב. ולכן כתיב את צאן יתרו חותנו, ולא את שלו. הנה מדין, רבי תנחים אמר, אף על גב שהיה עובד כוכבים ומצלות, בשכיל שעה עמו חסיד, היה רועה צאננו בדין וכשורה, במרעה טוב שמן ודקון.

בשביל שעה עמו חסיד היה רועה צאננו בדין וכשורה, במרעה טוב שמן ודקון.